

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

(Συνεδρίσκει 24 τῆς 6 Μαρτίου ε ν)

Τὴν προεδρικὴν ἑδραν κατέχει ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Θωμῶφρων.

Ἀπουσιάζει ὁ Ρασίτ-εφένδης.

Περηστία διάταξις εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Μετὰ τὴν ἐπιλύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως, ὁ Ἀρχίατρος ὑποβάλλει τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον καὶ λέγει ὅτι, ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν διλογώρια μετὰ τῶν μελῶν τῆς πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναγνωσθῇ τὸ σχέδιον μετὰ τῶν παρατηρήσεων.

Ἀναγινώσκεται (καὶ μεταφράζεται τούρκιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ) τὸ σχέδιον ἐχόν ὡς ἑξῆς:

§ 1. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὴν Ὑμετ. Ἐξοχότητα διὰ τὰ φιλόφρονα αἰσθήματα, τὰ πρὸς αὐτὸ ἐκδηλωθέντα ἐπὶ τῇ εὐχαρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου.

§ 2. Τὸ Συμβούλιον μανθάνει μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἡ προτοχὴ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιστήθη εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμὰς, τὰς ἀποκοπείσας ὑπὸ τοῦ Μεδζιλιτίου Ἰσάρ ἐκ τῆς ἐν τῷ Διαμερίσματι Λεμεσοῦ ἐκτίμησιν τοῦ ἐμμεσοῦ δατμοῦ, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότης ἠδόκησε, κατὰ συνέπειαν, νὰ ἐλαφρύνῃ τὰ ἐπὶ τῶν οἰνοπαραγωγῶν τοῦ Διαμερίσματος ἐκείνου βάρη δι' ἐκπτώσεως 25 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν μαυρίων καὶ ἐρυθρῶν αἰνῶν, ἀλλὰ λυπεῖται διότι προτοχὴ ἐφειλκύνθη μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ ἐλείῳ Διαμερίσματι ἀποκοπείσας τιμὰς.

Τὰ παρόπαντα, ἅτινα ἐγένοντο περὶ τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀφειρώριον εἰς ὁλόκληρον τὴν Νῆσον, κατέδειχθη δὲ τότε ὅτι, αἱ ὑπὸ τῶν Μεδζιλιτίων Ἰσάρ ἀποκοπεῖται τιμαὶ ἦσαν ἀδικοὶ εἰς ὅλα τὰ οἰνοπαραγωγὰ Διαμερίσματα καὶ, ὅν καὶ οὐδεμία διαφορὰ ὑπῆρχεν ἐν τῇ γενικῇ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002

ΕΦΗΜ: ΑΛΗΘΕΙΑ ΗΜΕΡ. 25/9-3-1893

Γεωμ

COOP

Νου Ζυμβ
Fr Heidenstam

απελευθέρωσις
Παιδευτικὴ
φορολογία

Πρόσωπα (Κρασία)
Κυπρός → Γαλλία Ρ

βωμική
Kaufliefer
χρυσὴ
ἐμπόριον

Δὴν ἐρχα

- Ἀρξεντινα
- Οὐ Νιπιω
- Γεφυρὸς
- Σιδηροδρομὸς

Ζεῖαι

Εὐμετρήματα

Λεμεσός

Παύρος

Ταχυδρομείον

Εὐκαιρία

Harvey Thompson

Αἰμὲτ νασκί

Ν Ρ 6605

Α. Παπαμοχάκης

Αδωνόμια

Ακ. Πασιδὸς

ω Taylor

ποιότητι τοῦ οἴνου, αἱ ἐν ἄλλοις Δικ-
μερίσματιν ἀποκοπεῖσαι τιμαὶ ἦσαν
ἀδικώτεραι ἢ αἱ ἐν Λεμητσῶ, ὅπου ἐ-
γένετο ἡ ἐκπτώσις.

§ 3. Τὸ ζήτημα τοῦ ἐξακριβῶναι
τὸ περιεχόμενον τῶν πηλίνων πίθων,
ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ οἶνος ἐναποτίθεται,
εἶναι ζήτημα ἐκ τῶν μάλα ἐνδιαφε-
ρόντων. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὴν
Υμετ. Ἐξοχότητα διὰ τὸ μέγα προσω-
πικὸν ἐνδιαφέρον, ὅπερ εὐηρεστήθη· νὰ
δείξῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ
θὰ παράσχῃ σύντονον προσοχὴν εἰς οἰ-
ονδήποτε μέτρον, ὅπερ θὰ προϋτείνετο
πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τού-
του, ὅπερ τυγχάνει μεγίστης σπουδαι-
ότητος.

Φρονοῦμεν ἐν τούτοις, ὅτι ἡ κρίσιμος
θέσις τῆς βιομηχανίας ταύτης, ὅν θ'
ἀνακουφισθῇ ὀλοσχερῶς διὰ τοιοῦτου
τινὸς μέτρου καὶ ὅτι εἶναι ἐπιθυμητόν
ἵνα τὸ ὅλον σύστημα τῆς βεβαιώσεως
τοῦ οἴνου ἀναδιοργανωθῇ ὀλοτελῶς.

§ 4. Τὸ Συμβούλιον προτρέπει τὰς
θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἐπεδείξα-
το ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ταύτῃ διὰ τῆς
ἐπιτεύξεως τῶν ὑπηρεσιῶν πραγματο-
γνώμονός τινος ἐκ Γαλλίας πρὸς ἐξέ-
τασιν τῶν ἀμπελῶνων καὶ εἶναι γνώ-
μης ὅτι θὰ ἦτο λίαν ἐπωφελὲς διὰ τὴν
Νῆσον, ἂν ἡ Κυβέρνησις προέβαινεν εἰς
διαρκὴ διορισμὸν εἰδικῶν ἐπιστημόνων
ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ δειροφυτεία.

§ 5. Τὸ Συμβούλιον χαίρει, διότι τὸ
σύστημα τῆς εἰς εἶδος λήψεως τῆς δε-
κάτης τῶν σιτηρῶν ἐπεξέταθῃ εἰς ἁ-
πασαν τὴν Νῆσον καὶ ἀπέβη ἐπιτυχές.

§ 6. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀρδευτικὰ
ἔργα. ὡν τὴν σπουδαιότητα πληρέστα-
τα ἐκτιμᾷ ἡ Κυβέρνησις, φρονοῦμεν ὅ-
τι αὕτη ὀφείλει νὰ συνεισφέρει εἰς τὴν
δαπάνην αὐτῶν καὶ οὐχὶ ν' ἀφίνη αὐ-
τὰ νὰ ἐκτελῶνται ὀλοσχερῶς δαπάνη
τῶν χωρικῶν. Ἐπιθυμοῦμεν ὡσαύτως
νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς τὸ ὅτι, ὅχι μόνον τὰ ἔρ-
γα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ δη-
μόσια ἔργα ἐκτελοῦνται ἀνεὺ ἐλέγχου.

§ 7. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὴν Ὑμετ. Ἐξοχότητα διὰ τὰ μέτρα, τὰ ληφθέντα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐν τῇ Νήσῳ εἰσαγωγῆς τῆς χολέρας καὶ πέποιθεν ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ὑγείας τῆς Νήσου θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπασχολοῦσα τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

§ 8. Εἶναι πράγματι λυπηρὸν ὅτι εἰς τὰ Διαμερίσματα Λεμεσσοῦ καὶ Πάφου, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἄλλα Διαμερίσματα, τὰ ἐγκλήματα ἐπυύησαν, εἰμεθα δὲ γνωμῆς ὅτι τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν, τὸν πλημμελῆ ὁργανισμόν καὶ τὴν ἐν τισι περιπτώσεσιν ἀναρμοδιότητα τῆς Ἀστινομικῆς Δυνάμεως.

Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι τὸ σύστημα εἰδικῶν περιπολιῶν εἶναι καλόν, ἀλλ' ἀνάγκη ἵνα οἱ ἀξίωματικοὶ αὐτῶν ὡς ἐγγύριοι, δυνάμενοι νὰ ἐμπνεύσωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν καὶ κερτιμένοι τὴν διὰ τοιαύτην ἐργασίαν ἀναγκαίαν πείραν.

§ 9. Τὸ Συμβούλιον σύμμερίζεται τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὡς πρὸς τὴν μετὰ τοῦ ἐπιλοικοῦ τῆς Νήσου σύνδεσιν τοῦ διαμερίσματος Πάφου διὰ καταλλήλου γραμμῆς ὁδῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Νήτῳ ὁδῶν τε καὶ γεφυρῶν, καθόσον τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπὶ ὁφείας τυγχάνει ζωτικῆς σπουδαιότητος. Τὸ Συμβούλιον δρᾷ τεταρτὴς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διὰ σιδηροδρόμου συνδέσεως τῶν κέντρων τῆς παραγωγῆς μετὰ τῶν ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Νήσου καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέστου καὶ τακτικῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μετὰ ξένων χωρῶν. Ὑπὸ τὰς ἐπὶ ὁφείας ταύτας ἡ Κύπρος ὕστερεῖ πολὺ τῶν γειτόνων χωρῶν, ὧν τὰ τῆς συγκοινωνίας μέσα βελτιοῦται ὁσημέραι, τῶν συμφερόντων τῆς Νήσου πασχόντων κατὰ συνέπειαν.

§ 10 Ούδεμία ἀμφιβολία ὅτι, το ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «περὶ ἀγροφυλάκιων Νόμου τοῦ 1891» εἰσαχθέν σύστημα εἶναι μεγάλη βελτίωσις σχετικῶς πρὸς τὸ πρῶν ἐπικρατοῦν, ἀλλὰ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς σμικρότητος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν πλείστοις μέρεσι διορισθέντων ἀγροφυλάκων, ἐπὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οὗτοι ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνασχουμένης ἐποπτείας. Τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι ἐνδέχεται νὰ καταστήθῃ δυνάτῃ ἡ ἐλλάττωσις τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου ἐπιβάλλομένων φόρων.

§ 11 Τὸ Συμβούλιον μετ' ἀγαλλιᾶσεως βλέπει ὅτι ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης ἠξίωσε νὰ παράσχῃ σύντονον προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς παιδείας καὶ ἐλπίζει ὅτι ὑπὸ τὴν περιωτισμένην μέριμναν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, εἰς ἣν τὸ Συμβούλιον θὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν αὐτῇ βοήθειαν, θίλει κατορθωθῇ ἡ ἐν τῇ δημοσίᾳ παιδείᾳ ποθυμῆνη βελτίωσις. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου σὺν ἄλλοις ἀναγκαῖον τυγχάνει ἵνα τὸ διὰ χορηγίας τῶν σχολείων προοριζόμενον ποσὸν ἐπ-αυξήθῃ.

§ 12 Τὸ Συμβούλιον θὰ παράσχῃ περιεσχεμένην προσοχὴν εἰς πάντα τὰ ἐνώπιόν του τυχόν προσαχθησόμενα Νομοσχέδια.

§ 13. Τὸ Συμβούλιον συνιστᾷ εἰς τὴν σύντονον σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τῶν οικονομικῶν βαρῶν, ἅτινα πιέζουσι τὴν Νῆσον.

§ 14. Εὐχαριστοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ συμπράξῃ μεθ' ἡμῶν εἰς μέτρα τείνογτα εἰς τὴν εὐεστῶ τῆς χώρας καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ἡ τῶν Ἐπισήμων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκθέσις, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Συμβουλίῳ, εἶπαι οὕτως:

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεφώνησεν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Ἀντιφωνήσεως μέλει τῶν λέξεων «μαύρων καὶ ἐρυθρῶν» (§ 2).

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ Ἀρχίατρος ἀνέστησαν εἰς τὸ ἐπιλείπον μέρος τῆς παραγράφου.

Ὁ Βασίφ-ἑφένδης, ὁ κ. Ρῶσσος καὶ ὁ κ. Παλαιολόγος ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα αἱ λέξεις μείνωσιν ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, ὁ δὲ κ. Παλαιολόγος καὶ ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης ἐξέφρασαν περιπλέον τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα τεθῇ ἡ λέξις «ἐξ ἐπλάγῃ» ἀντὶ τῆς «λυπεῖται».

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ Ἀρχίατρος ἀνέφωβον ὡς πρὸς τὴν πρώτην παράγραφον τὴν πραγματευομένην τὴν καταμέτρησιν τῶν πῖθων οἴνου, ἀλλὰ δὲν συνεφώ-

νησαν ἐπὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τῆς πραγματευομένης τὴν ἀναδιεργάνωσιν τοῦ συστήματος τῆς βεβαιώσεως τοῦ οἴνου (§ 3).

Ὁ Βασίφ-ἑφένδης, ὁ κ. Ρῶσσος καὶ ὁ κ. Παλαιολόγος ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μείνῃ ὡς ἐσχεδιάσθη.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ περὶ ἀρδευτικῶν ἔργων ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ Ἀρχίατρος ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τεθῶσιν αἱ λέξεις «ἐπαρκοὺς ἐπιστασί-α» ἀντὶ «ἐλέγχου». (§ 6). Τὰ ἄλλα μέλη φρονοῦσιν ὅτι δεόν νὰ λεχθῇ «ἀνευ ἐλέγχου».

Ἡ περὶ τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως παράγραφος μετεβλήθη ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὴν ἀνεπάρκειαν, τὸν πλημμελῆ ὀργανισμόν καὶ τὴν ἐν τισὶ περιπτώσεσιν ἀναρμοδιότητα τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως» (§ 8). Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ Ἀρχίατρος ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λεχθῇ «τὴν δυσαναλογίαν τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου καὶ τῆς ἐκθέσεως, ὁ κ. Λιασιδής λέγει ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλὰ διαφωνία μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ αἰρετῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ὑπῆρχε δὲ καιρὸς νὰ λάβωσι γνώσιν αὐτῶν τὰ ἄλλα μέλη, καθόσον, ὡς πληροφροεῖται, μόνις πρὸ μικροῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὰς συνεδριάσεις τῆς, διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως συζήτησις ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ὅπως τὰ μέλη λάβωσιν ἀντίγραφον καὶ μελετήσωσιν αὐτό. Προτείνει δὲ νὰ συνέλθῃ τὸ

Συμβούλιον τὴν Πέμπτην. Ὑποστηρίζεται
ἡ περὶ ἀναβολῆς προτάσις τοῦ ὑπὸ τοῦ κ.
Σιακαλλῆ.

Ὁ Ἀρχίατρος λέγει ὅτι οὐκ ἀνθίσταται
εἰς τὴν ἀναβολὴν, ἀλλὰ νομίζει ὅτι θὰ ὑπῆρ-
χῃ καιρὸς, ἂν τὰ αἰρετὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς
συνεδρίαζον τὸ Σάββατον ἀντὶ τῆς σήμερον.

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς λέγει ὅτι ἡ περὶ ἀνα-
βολῆς πρότασις προξενεῖ ἀληθῆ ἐκπληξίν
εἰς τὰ ἐπίσημα μέλη, καθόσον εἶναι ἡ πρῶ-
τη φορὰ καθ' ἣν ζητεῖται ἀναβολὴ τῆς συ-
ζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ ἂν γεί-
νῃ ἀρχή, θὰ ἦτο λίαν ὀχληρὸν πρᾶγμα ἂν
δ' ὑπῆρχέ τις δικαιούμενος νὰ ζητήσῃ ἀνα-
βολὴν, θὰ ἦσαν τὰ ἐπίσημα μέλη, ὅπως σκε-
φθῶσιν ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν, αἵτινες διὰ τοῦ
σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως προσάπτονται εἰς
τὴν Κυβέρνησιν.

Μὴ ὑπαρξάσης ἐνστάσεως διὰ τὴν ἀνα-
βολὴν, τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλεται μέχρι
τῆς προσεχοῦς Πέμπτης, 9 Μαρτίου